

Мнозина си мислят, че трудове-ты при раждане-то сѣ тяжкы и грозны мѣкы; нѣ то не е така и до толкова. Наистинѣ нѣма добывкѣ безъ мѣкы, които нерѣдко бивать смаль не толкова, что-то ся не трѣпять; нѣ покрай това пакъ не бы-ва да забуравишь, че то не е никаква болѣсть, никакво зло, а е една до край естественна и неизбѣжна послѣдница отъ трудность-тѣ. Тыя часовиты болкы настаятъ отъ това, че сѣ много ли-бавы, слабы и усѣтливы оныя мѣста на тѣло-то, които сега трѣбува да ся вдаждѣ да ся распу-стятъ и разширятъ, каквото да може да промине дѣте-то. Нѣ тыя мѣкы траждѣ само кѣсо врѣме и родилка-та брѣзо гы забурави покрай радость-тѣ за родено-то си дѣтенце. Добрѣ и право каже священо писаніе: „Жена, кога ражда, трѣпи мѣкы, зашто-то ѿ дойде чясъ-тѣ, нѣ като роди дѣте-то, ней отъ радость не дохожда на умъ за болкы-ты, зашто-то ся е родилъ на свѣтъ чловѣкъ.“ А тыя мѣкы и болкы при раждане-то ѿ трѣбувать, зачтото рожба безъ яккы трудове показва, че родила-та сѣ хлабавы или слабы, а то естественно не може да бѣде безъ врѣдѣ на майчино-то тѣло. Найнапокъ знай, че тія трудове никакъ ти не врѣдятъ здравіе-то, нито оставятъ по себе лоши послѣдницы. Като знае това всяка жена безъ страхъ може-дочяка она чясъ, който и да е мѣчничекъ, нѣ пакъ ѿ заплаща съ радость, кождо Господъ ѿ подарява.

Сега болѣзнины-ты ставать все поягкы; то сѣ трудове, които готовятъ рожбѣ-тѣ и траждѣ нѣколко часове, твърдѣ рѣдко по цѣль день. Казвать, че тыя болѣзнины приличяли нѣкакси на бо-